

In het klimaatplan moet opgenomen worden dat er toegewerkt wordt naar een minimum standaard betreft het voedselsysteem. Hierbij moet worden gekeken naar minimale leefomstandigheden van mens en dier die zo als minimum dienen. Vanuit deze standaarden moet een eerlijke prijs worden berekend die eventueel via subsidie niet direct de protomonee van de consument belast maar indirect via het belastingsysteem. Dit minimum is van belang om teleurgang tegen te gaan betreft kennis en kunde maar ook recht en regulering. Bijvoorbeeld minimale leefomstandigheden voor dieren zou het dier wat gezonder maken waardoor minder antibiotica nodig is. Ook zou het werken in deze branch aantrekkelijker worden als er minimum lonen worden betaald.

Normen en waarde zouden wat hoger op de agenda moeten staan binnen het voedselsysteem waarbij wedekerigheid en samenwerking (ook direct naar de natuur) centraal worden geplaatst. Binnen de voedselketen horen de natuur en de bodem ook bij het verhaal. Zij moet ook zoals gezien terugbetaald worden voor haar vruchten. Nu kan dit niet met geld maar wel met meer aandacht voor bodemwelzijn, flora en fauna rehabilitatie en vermindering van afval productie.

Vervuiling bijvoorbeeld moet worden opgenomen in de keten en daarbinnen moet dit verwerkt worden als een onderdeel van de keten. Deze stap van afval verwerking binnen de voedselketen hoort bij het gehele proces en hoort niet erbuiten te vallen.

Door interdisciplinair verbindingen te maken binnen het voedselsysteem kunnen zaken worden opgelost. Zoals de overvloed aan mest bij de melkveehouderij. De mest zou verwerkt kunnen worden tot bemesting voor het land van andere boeren bedrijven. Zo verhelpt men een deel van het metaan debakel. Circulairiteit moet weer terug gevonden worden in dit uiteengezette systeem.

Verder moet er een subsidie bestaan voor boeren die om willen schakelen naar biologische landbouw. Dit traject kost vijf jaren en tijdens deze transitie is de opbrengst van het gewas lager. Om toch de stap naar biologische landbouw te vergemakkelijken zouden boeren financieel gesteund moeten worden tijdens deze periode doormiddel van subsidie uit de overheid en bedrijfsleven.

Dit komt ook weer ten goede voor de vermindering betreft grond verontreiniging en watervervuiling die plaatsvindt binnen de conventionele landbouw waar veel pesticide en syntetisch bemesting wordt gebruikt.

Natuurbehoud en aanplanting van natuurgebieden zou hoog op de agenda moeten staan. Zelfs kunnen bomen en planten helpen met de vermindering van grond en water verontreiniging. Aangezien vervuiling een groot probleem betreft moet er een actieplan worden geschreven om via wetgeving en regulering dit te verhalen bij vervuilende bedrijven aangezien al eerder aangegeven dit bij de sluiting van de keten hoort. Bij het productverwerkingsproces hoort ook de vervuiling. Het opruimen hiervan hoort daarom ook bij de bedrijven en individuen die deze vervuiling tot stand brengen. De natuur is namelijk geen dumpplek maar een deel van de rede dat we elke dag kunnen ademen en leven. De natuur is niet om van te nemen zonder terug te geven. De natuur hoort bij ons leefsysteem en moet daarom ook met zorg behandeld worden. Het moet onderhouden worden door experts die kunnen zorgen dat plantsoorten worden vermeerderd en behouden. Zo zorgen we indirect en direct voor onze eigen veilige leefomgeving betreft de primaire behoefte van een mens en dat blijft eten en drinken.

Met vriendelijke groet,

LMA